

Keld Albrechtsen (EL):

Det er jo rigtigt, som fru Elisabeth Arnold var inde på, at vi her i Danmark har en skrap udlændingelovgivning, og desværre er det sådan, at hvis Schengenaftalen bliver indført her i Danmark, så vil vi få en endnu skrapere udlændingelovgivning. Det er Enhedslisten ikke tilhænger af, og det er en af grundene til, at vi er imod Schengenaftalen.

Jeg vil ikke gentage den debat, som fru Anne Baastrup allerede har ført om det, men blot henviser til, at også Enhedslisten er modstander af tanken om Fort Europa, og Schengenaftalen er jo en af hovedbestanddelene i det projekt, som kaldes Fort Europa; et Europa, der lukker sig for omverdenen.

Jeg vil først sige lidt om sagens gang her i Folketinget. Hr. Qvist Jørgensen og jeg diskuterede det for en time eller to siden, og vi blev ikke færdige med den debat, for hr. Qvist Jørgensen holdt op med at deltage i den. Han havde det synspunkt, at det var gået ganske godt til, og at offentligheden havde fået de oplysninger, offentligheden havde krav på, og de papirer osv. Så han ville ikke klandre forløbet. Det var essensen i hr. Qvist Jørgensens udtalelser, og derfor vil jeg godt prøve lige at gennemgå forløbet lidt nærmere.

Hr. Søren Søndergaard spurgte den 24. maj justitsministeren, om han kunne få adgang til at se det, man kalder Schengenacquitien. Schengenacquitien indeholder hele det store materiale, som udgør det retligt bindende grundlag for Schengenaftalen. Justitsministeren svarede dengang, at han ikke fandt det hensigtsmæssigt at lade en fremsendelse af det foreliggende materiale danne grundlag for en samlet beskrivelse af Schengensamarbejdet. Ministeren fandt det altså ikke dengang hensigtsmæssigt at udlevere acquitien til Folketingets medlemmer.

Den 25. juni spurgte hr. Søren Søndergaard så, om han ikke i det mindste kunne få en indholdsoversigt over acquitien. Ministeren svarede igen, at et sådant dokument, en indholdsoversigt, ikke på en hensigtsmæssig måde kunne danne grundlag for en beskrivelse af Schengensamarbejdet.

Altså i hele foråret afviste man at give Folketinget indsigt i de dokumenter, der sammenlagt udgør Schengenaftalen, og som Folketinget jo altså skal tage stilling til. Det synes jeg ikke giver grundlag for, hr. Qvist Jørgensen, at man kan konkludere, at der ikke er noget at klandre regeringens for i denne sag.

Den 27. juni spurgte hr. Søren Søndergaard så igen, og så har vi endelig fået adgang til at se acquitien, men problemerne er ikke løst i dag. Justitsministeren lagde i sin besvarelse for lidt siden på forespørgslen op til, at der nu vil blive lavet en grundig gennemgang af hele grundlaget for Schengenaftalen inklusive acquitien. Han sagde også, at vi vil få lejlighed til at få hele acquitien. Det er jeg glad for, men det resultat er altså faktisk først opnået, efter at vi har stillet ganske mange spørgsmål, og efter at vi i første omgang løb panden mod en mur, må vi konstatere.

Men naturligvis var justitsministerens synspunkt uholdbart og kunne derfor heller ikke i længden opretholdes. Så der har altså været et stærkt kritisabelt forløb.

Det, der mangler at blive løst nu, er, dels at offentligheden skal have adgang til hele acquitien – og især de vigtigste dele af acquitien, for sandheden er jo, at de vigtigste og mest problematiske dele af Schengenaftalen er dem, der fortsat er hemmelige, og som endnu ikke er indgået i debatten.

Schengeninformationssystemet er, viser det sig, når man går dybere i det, kun toppen af isbjerget. Neden under Schengeninformationssystemet findes et andet informationssystem, som hedder Sirene, og som altså er hemmeligt. Jeg har så forsøgt at stave mig igennem den kæmpestore håndbog, som omfatter dette hemmelige registersystem eller kommunikationssystem, som det er, og det står altså på fransk.

Og der er altså to problemer i det: dels at det – for dem, der får adgang til det – er på fransk, og derudover er det hemmeligt. Og de to problemer, må jeg sige, kan vi altså ikke leve med, hvis der skal være noget, man kan kalde en ordentlig offentlig debat om de her ting.

Så jeg vil bede om, at justitsministeren konkret svarer på: Er det muligt, at vi kan få hele acquitien offentliggjort, så befolkningen kan se, hvad det er, vi egentlig skriver under på – og da især de ting, som indeholder de allerstørste problemer, og som altså i dag er hemmeligholdt? Og er det muligt, at vi kan få det oversat til dansk, så vi, der kun har haft 1 års franskundervisning, også har en mulighed? Og der er jo sikkert mange, der har haft endnu mindre, så vi kan altså vanskeligt fordøje materialet. Det håber jeg, vi kan få tilsagn om, for ellers får man ikke et grundlag, hvor den danske befolkning har mulighed for at vurdere den fulde konsekvens af dette her.